סימפאזיום אינער איד. ביכער און שרייבער — אידישער ביכער חודש — די שטעלונגען פון ביאליק, חיים גרינבערג און י. ענטין צו איד. מארגן (פרייט.) 8.45 אונט אין פרץ-זאל אויפן פארום פון איד. קולט. געז. איינטריט — פרייע זאמ.

זון אויפגאנג — 7.34. זון אונטערגאנג — 4.49.

מער פארשפרייט
אין די אידישע היימען פון מערב קאנאדע ווי אלע אנדערע אידישע און ענגלישע צייטונגען צוזאמען

אידישע וואַרט

THE GATEWAY OF THE WEST

The Israelite Daily Press

וועטער: טייל־ווייז וואלקנדיק, קיל

Largest Circulation of any Newspaper entering Jewish Homes in Western Canada.

Vol. 21, No. 254. Thursday Nov. 12, 1931. Published Daily except Saturday and Sunday. רעדאקציע יעדן טאג חוץ שבת און זונטאג. ראנערשטאג ב׳ כסלו, תרצ״ב.

ערנסטע אנטי-אידישע ראיאטן אין ווילנע

אנטיסעמיטישע סטודענטן, ארויסנעהאלפן פון המון, אטאקירן אידישע הייזער און געשעפטן און באפאלן ארימע איד. קווארטאלן

16 אידישע סטודענטן פארוואונדעט און פיר ניט־אידישע, איינער פון די לעצטע שטעדב־לאך. — דר. מ. ווייגריך, פארזיצער פון אידישן וויסנשאפטלאכן אינסטיטוט, ערנסט פארוואונדעט אין רעכטן אויג. — אין וואדשע איז עטוואס רואיקער, אבער אטא־קעס אויף אידישע סטודענטן האלטן נאך אן

ווילנע, נאוו. 12 (איטא).— די אידישע סטודענטן פון ווילנער אוניווערסיטעט זיינען בחומאל אטאקירט געווארן, די אידישע געשעפטן געגנטן זיינען איבערגעפאלן געווארן, די אידי־שע ארימע קוואר־אלן זיינען אטאקירט געווארן און די אידישע באפעלקערונג פון ווילנע איז אין פאניק געלאפן וואו־אין צוגרייטונג געווארן צו זוכן באהעלטערנישן. אין נאך ביט באקאנט.

א ראנק דעם שיינעם וועטער אין די צאל ווייל־ער וואס זיינען געגאנגען צום שטים־קאסטן געווען דער גרעס־טער אין דער געשיכטע, דערגרייכנדיק איבער 25 טויזנט.

—(::)—

אויף א באזוד אין שטאט

א. א. היפס, אידישער ארבעטער דעפוטאט אין דאמיניאן פארלאמענט פון נאדד וויניפעג, איז איצט דא אין שטאט, און באטייליקט זיך אינם קאמ־פיין פון די ארבעטער קאנדידאטן די מוניציפאלע וואלן. צוויישן אנדערע, איז וועט ער אדרעסירן די אידישע מאסן פארזאמלונג אין תלמוד־תורה זאל אויף בעראכטונג וונטאג אונטג. נאוו. 22ן.

—(::)—

פילדערמאן דערוויילט פרעז פון רומענישע איד. קהלות

בוראפעסט, נאוו. 11 (איטא). — ווילהעלם פילדערמאן, דערוויילטער פרעזידענט פון בוראפעסטער קהלה, וועדט אומטאמאטיש דער פרעזידענט פון אלע אידישע רומענישע קהלות. פילד־ערמאן איז דערוויילט געווארן מיט דער נייד־דערוויילטער קאאליציע עק־זעקוטיוו.

א פארשלאג צוריקצוציען זיך אינ־נאנצן פון דער אידישע ארגאני־זאציע איז אין פארמירן אן איינהייט אומאפהענגיקע פרוינט ארגאניזאציע אין אויך דיסקוטירט געווארן. אבער דער פארשלאג איז דורכגעפאלן.

די הדסה האט אויך באשלאסן ביי צוטראגן אין איצט אין אן וויטער צו דער נאציאנאלער אינטערנאציאנאלער צוזאמענ־ארבעט אין דער אינטערנאציאנאלער פעדעראציע פון פרויען־ארגאניזאציעס, אין אין אלע לענדער אין אמעריקע, אין אין אלע אנדערע לענדער אין אויסלענדישן מיטל־אלטער אין אין אלע אנדערע אידישע ארגאניזאציעס אין אין אלע אנדערע אידישע אינסטיטוציעס אין אין אלע אנדערע אידישע אינסטיטוציעס אין אין אלע אנדערע אידישע אינסטיטו

די פוילישע רעגירונג באַפעלט צו רעאָרגאַניזירן די אידישע קהלות אין פוילן

א בריוו פון פוילן

פון מ. מאָזעס

אין דער ירושלים'ער נאַציאָנאַלער אוניווערסיטעט־ביבליאָטעק געפינט זיך א רוויסע קאָלעקציע פון אידישע אַרטיקלען און בילדער וועלכע ס'האָט אין משך פון 32 יאָר צייט געזאַמלט דר. אברהם שוואַרץ. אַט די גרויסע ווערטפולע קאָלעקציע האָט דער געערטער פאַכמאַן אוועקגעשיינקט דער נאַציאָנאַלער ביבליאָטעק. דאַרפן קאָן מען טרעפן אַנטיקן, וואַנדערבאַרע זאַכן, כתב יד'ן, פאַרטרעטן פון פאַרשיידענע גדולים פאַרשטייער פון דורות און עפּאָכן, די צאָל פון אַרטיקלען דער־גרייכט ביי הייניטקן טאָג ביז אַרום 4,000 און 2,000 פאַרטרעטן פון די גרעסטע אידן אין פאַרשיידענע לענדער פאַר די לעצטע 400 יאָר.

ווען אינהאַלט און ספּעציעלן גע־שמאַק פון דער זאַמלונג, איר נייטווענ־דיקייט און וויכטיקייט איז כדאַי צו ציטירן די מיינונג פון דעם באַוואוסטן אידיש־דייטשן שרייבער סטעפאַן צווייג: "די אַרטיקלען וועלן ווערט ניט נעזעען מיט די אויגן, עס איז ניט פילבאַר. מען פילט דאָס נאָר דורך דער פאַרשעלונגס קראַפט. ווען דער חוש פון טיפּזיניקן געפיל געטט דורך די בלעטער אַלס וועבאַרע איבערבליבע־נישן פון אומשטערבלאַכע, אַלס פילי־באַרע טרים פון א גרויסן יש, נאָר דאַן קאָן דערגרייכן צו אונז פון די טויטע בריוו אַן בלעטער א קלאַנג פון א נייסטיקן לעבן".

די זאַמלונג פאַרמאַגט א גרויסן אַר־נעראַלכן דערציערישן ווערט און א קול־טורעלן פאַליטישן כלפי־חוץ — אויך סערלאַך. אַן אויסשטעלונג פון אַזאַ פאַרט גאַנצער קאָלעקציע, דינט פאַר אונז און פאַר דער גאַנצער וועלט ווי א פאַנטעזאַן פון די בעסטע חשונ־סטע מענשן פון פאַלק: זעט וועמען מיר דאָרן אַרויסנעמען! א אַלמונזע פון בילדער—דערט אַן אויפן אַן זיך אַליין, דאָ דערט די פערזענלאַכקייט אַליין.

כדי צו נעמען א באַגריף וועגן דעם אינהאַלט און פאַרנעם פון דער גרויסער זאַמלונג איז נעגוג אַנצוצייגן כאַטש אויף א קליינער צאָל נעמען־פּערזענ־לאַכקייטן פון דער גרויסער סעריע אַר־טאַראַפן וועלכע געפינען זיך אין דער ירושלים'ער נאַציאָנאַלער ביבליאָטעק פון פון: ר' נתן אַדלער, ר' יונתן אייב־שוץ, ר' עקיבא אייגער, קורט אייזנער, דער ווילנער גאון, אנטאָקאָלסקי, נ. ה. אימבער, ר' אחרן טשערנאָביליער, לודר־וויג בערנע, לאַרד ביקאָנספילד, זיין פאַטער יצחק דיזראַעלי, פּראָפ. גרעץ, טעאָדאָר הערצל, פּראָפ. הערמאַן וואַמ־בערי, לודוויג זאַמענהאָף (דערפינדער פון עספּאַראַנטאָ), וועלוועלע ערנסטראַנע (זבאַרשער), יהושע העשל אַפּטער, הערמאַן קאָהאַן — פילאָזאָף, אד"ם הכהן לעווענסאָן, ר' לוי יצחק בערדי־טשעוואַר, יצחק בער לעווענסאָן, ר' משה פיים לוצאַטי (רמח"ל), שמואל דוד לוצאַטי (שד"ל), לואַרזשי לוצאַטי, פערדינאַנד לאַסאַל, ראָזא לוקסעמבורג, קאַרל מאַרקס, מענדעלע מוכר ספרים, משה מענדעלסאָן און זיין שאָכטער דאָ־ראַטי (שלעגעל פרוי) און הענריעטאַ, זיין אייניקל, פעליקס מענדעלסאָן בער־טאָלדי — קאָמפּאָזיטאָר, זינפריד מאַר־קוס (אוטשאַבאַביל ערפינדער), ר' משה סופר (חתם סופר), חיים זעליק סלאָ־נימסקי, נחום סאָקאָלאָוו, פּרץ סמאָ־לענסקי, זוריוויג פיליפּסאָן, לעאָן און שמחה פינסקער, יוסף פערל, י. ל. פּרץ, ל. צונץ, ר' יוסף קאַרא (מחבר פון שולחן ערוך), גבריאל ריסער, ר' חיים בר' שמחה הכהן ראַפּאָפּאָרט, וועלכער האָט זיך מתוכח געווען מיט די פראָב־קיסקין; אנטאָן רובינשטיין, משה שטיינשטיינדאָר, אַרטור שניצלער, שלום־עליכם, ר' שניאור זלמן ליאַדיער, מ. מ. דאַליצקי, א. קאַנשטאַם, ר' שמעריל נח שניי־ערסאָן, דער "ייטשיי־טער עיזלוי (ר' שלמה פאַליאָטשעק), האַטענער, נאָרדוי, פּראָפּ. פּרוויד, י. ל. גאַרדאָן, איינשטיין, ליבערמאַן, א. וואַ־שערמאַן, סאַראַ בערנהאַרד, בן־יהודה, קאַמינער און נאָך אַ סך אַנדערע וועמען מ'קאָן ניט אויסרעכענען אין א צייט מונגס אַרטיקל אַזוי ליב אַנגעל אין פּלאַץ. זייער אינטערעסאַנט איז היינריך הייד־נעם א ברוין צו זיין חבר, משה מאַזער, פון יאָר 1826. וואו צווישן פאַרשיי־דענעם שרייבט ער פאַלגענדיקס: "איך באַדויער זייער מיין שבד, ניט נעגוג וואָס מיין לאַגע האָט זיך ניט פאַרבע־סערט, נאָר אַזוי ווי צו לחכעיס לייד סערלאַך. אַן אויסשטעלונג פון אַזאַ אַרט גאַנצער קאָלעקציע, דינט פאַר אונז און פאַר דער גאַנצער וועלט ווי א פאַנטעזאַן פון די בעסטע חשונ־סטע מענשן פון פאָלק: זעט וועמען מיר דאָרן אַרויסנעמען! א אַלמונזע פון בילדער—דערט אַן אויפן אַן זיך אַליין, דאָ דערט די פערזענלאַכקייט אַליין.

כדי צו נעמען א באַגריף וועגן דעם אינהאַלט און פאַרנעם פון דער גרויסער זאַמלונג איז עגנוג אַנצוצייגן כאַטש אויף א קליינער צאָל נעמען־פּערזענ־לאַכקייטן פון דער גרויסער סעריע אַר־טאַראַפן וועלכע געפינען זיך אין דער ירושלים'ער נאַציאָנאַלער ביבליאָטעק פון: ר' יונתן אייב־שוץ, ר' עקיבא אייגער, קורט אייזנער, דער ווילנער גאון, אנטאָקאָלסקי, נ. ה. אימבער, ר' אחרן טשערנאָביליער, לודר־וויג בערנע, לאַרד ביקאָנספילד, זיין פאַטער יצחק דיזראַעלי, פּראָפּ. גרעץ, טעאָדאָר הערצל, פּראָפּ. הערמאַן וואַמ־בערי, לודוויג זאַמענהאָף (דערפינדער פון עספּאַראַנטאָ), וועלוועלע ערנסטראַנע (זבאַרשער), יהושע העשל אַפּטער, הערמאַן קאָהאַן — פילאָזאָף, אד"ם הכהן לעווענסאָן, ר' לוי יצחק בערדי־טשעוואַר, יצחק בער לעווענסאָן, ר' משה פיים לוצאַטי (רמח"ל), שמואל דוד לוצאַטי (שד"ל), לואַרזשי לוצאַטי, פערדינאַנד לאַסאַל, ראָזא לוקסעמבורג, קאַרל מאַרקס, מענדעלע מוכר ספרים, משה מענדעלסאָן און זיין שאָכטער דאָ־ראַטי (שלעגעל פרוי) און הענריעטאַ, זיין אייניקל, פעליקס מענדעלסאָן בער־טאָלדי — קאָמפּאָזיטאָר, זינפריד מאַר־קוס (אוטשאַבאַביל ערפינדער), ר' משה סופר (חתם סופר), חיים זעליק סלאָ־נימסקי, נחום סאָקאָלאָוו, פּרץ סמאָ־לענסקי, זוריוויג פיליפּסאָן, לעאָן און שמחה פינסקער, יוסף פערל, י. ל. פּרץ, ל. צונץ, ר' יוסף קאַרא (מחבר פון שולחן ערוך), גבריאל ריסער, ר' חיים בר' שמחה הכהן ראַפּאָפּאָרט, וועלכער האָט זיך מתוכח געווען מיט די פראָב־קיסקין; אנטאָן רובינשטיין, משה שטיינשטיינדאָר, אַרטור שניצלער, שלום־עליכם, ר' שניאור זלמן ליאַדיער, מ. מ. דאַליצקי, א. קאַנשטאַם, ר' שמעריל נח שניי־ערסאָן, דער "ייטשיי־טער עיזלוי (ר' שלמה פאַליאָטשעק), האַטענער, נאָרדוי, פּראָפּ. פּרוויד, י. ל. גאַרדאָן, איינשטיין, ליבערמאַן, א. וואַ־שערמאַן, סאַראַ בערנהאַרד, בן־יהודה, קאַמינער און נאָך אַ סך אַנדערע וועמען מ'קאָן ניט אויסרעכענען אין א צייט מונגס אַרטיקל אַזוי ליב אַנגעל אין פּלאַץ.

פאַרפייניקט איר געליבטן צום טויט פאַר פאַרראַט

פון י. ראָזמאַן

די דאָזיקע געשיכטע האָט פּאַסירט אין 1833 אין פעטערבורג, די געוועזענע הויפּט שטאָט פון רוסלאַנד, וואָס טראָגט איצט דעם נאָמען לענינגראַד. צו יענער צייט האָט אין די דאָמאַלסטדיקע הויכע רוסישע קרייזן געקאָכט מיט אַ געוויסער בילד־שיינער פרוי, וועמען מען האָט גערופן "די רויטע קראַכאָוויצע" און וועלכע האָט געשפּילט אַ גוואַלדיקע ראָלע, צווישן דער אריסטאָקראַטישער און מיליטעדישער יוגנט.

"רויטע קראַכאָוויצע" האָט מען זי גערופן דערפאַר, וואָס זי האָט אַלע מאָל געטראָגן קליידער פון אַ רויטן, אָדער האַלב רויטן קאָליר און אירע רויטע אָנצוגן האָבן זי נאָך אַ סך שעד נער געמאַכט. די יוגנט איז אייגנ־פאַך משוגע געווען פאַר איר; צענדליקער יונגעלייט האָבן זיך איר יעדן טאָג דערקלערט אין ליבע, גרייט געווען צו שטאַרבן פאַר איר און צווישען אירע פאַרערער זיינען אויך געווען קינדער פון גראַפן, פירשטן און מולטי מיליאָנערן.

ווער די זעלטן שיינע פרוי איז געווען, פון וואַנען זי איז געקומען, פון וועלכער נאַציאָן זי האָט אָפּגעשטאַמט — דאָס האָט קיינער ניט געוואוסט און מען האָט דאָס קיינמאָל ניט אויסגעפונען. בערעדט פון דעם איז אַלע הויפּט שפּאַרכן פון אייראָפּע, רוסיע, אַזיע, גוט ווי דייטש, פראַנצויזיש, ענגליש, שפּאַניש און איטאַליענישן. אייניקע האָבן באַהויפּטעט אַז זי איז אַ שפּאַניערן, אַנדערע — אַז זי איז פון אַ פינף יאָר מיט מערק־ווירדיק באַקאַנטע געזעלשאַפט־פרויען. די פרוי האָט מיך דערקאָנט און וואָרנט באַגריסט. אַ טראַגישער טרויער איז געווען אויס־נעגאַנגען אויף איר פּנים. מיר האָבן רעדט ווענן אַלץ, נאָר ניט ווענן יענעם ווייטער אין די בערג פון נאַרוועגיען.

איך בין זיכער, אַז זי האָט מער פיינמאָל ניט געשפּילט מיט פייער...

ביי נאַט שווער איך אייך דאָס איך האָב דערפון ניט געוואוסט.

אַ הויכער געשריי האָט אַרויסגעפלאַצט פון זיין בּרוסט, ווי פון אַ בליץ געטראָפן אין אַן צוריקגעשפּרונגען און אַן אַן אַנדערע אַטמענדיק אָנגעשפּאַרט אַן אַ בוים.

— דו האָסט דערפון ניט געוואוסט — האָ טער האַפּונגסלאָז געשטאַמלט.

— אַ, הייליקער גאָט, דאָן האָט מען אונז ביידע שענדלאַך באַטראָגן.

דער שטאַרקער מאַן האָט זיך קוים געקאָנט איינהאַלטן, די דאָזיקע אַנטדעקונג האָט אים געמאַכט ווילד, און ער האָט זיפצנדיק פאַרשטעלט זיין געזיכט מיט די הענט.

זי האָט ני טגעוואוסט, האָט ער שטיל געקרעכצט.

ווי באַטויבט האָט מיריאַנאַ געקוקט אויף אים, זי האָט זיין אויפרעגונג און זיינע רעטזעלהאַפטע ווערטער ניט געקאָנט פאַרשטיין און אין אירע אויערן האָט עס אימער ווידער געקלונגען.

— דו ביזט מיין ווייב!

ניין, זי וועט בעסער שטאַרבן אַלס צו באַלאַנגען צו אים און בלאָס ווערן דיק האָט זי געקוקט אויף דעם דאָזיקן שרעקלאַך מאַן.

אַטענאַסיאָס האָט זיך מיט גוואַלד באַהערשט, זיין געזיכט האָט ווי פאַרשטיינערט אויסגעזען און ער האָט לאַנגזאַם צוגענאַנגען צו איר.

(פאַרטזעצונג קומט)

פייער

(שלום פון זייט 2)

מיט אַ מאַרגן צוג, און פאַרשוואונדן אויף אייביק.

מיסעס פעני טאַמסאָן האָט איך געטראָפן זעקס יאָר שפּעטער אין לידס, ביים באַרן, מיט אַ וואונדערשיין קינד פון אַ פינף יאָר מיט מערק־ווירדיק באַקאַנטע געזיכטסציגע. די פרוי האָט מיך דערקאָנט און וואָרנט באַגריסט. אַ טראַגישער טרויער איז געווען אויס־נעגאַנגען אויף איר פּנים. מיר האָבן רעדט ווענן אַלץ, נאָר ניט ווענן יענעם ווייטער אין די בערג פון נאָרוועגיען.

איך בין זיכער, אַז זי האָט מער פיינמאָל ניט געשפּילט מיט פייער...

דויערט וואָס ער האָט ניט זיין פּאַטאָגראַפישן אַפּאַראַט, ער וואָלט גערן געוואָלט אַראָפּנעמען אַ בילד פון דעם קאַפּיטאַן.

— איך וואָלט וועלן האָבן אַזאַ אַפּאַראַט, דאָס וואָלט מיר פאַרשאַפט פאַרגעניגן, קאָנט איר מיר ניט צושיקן אייניעם פון בערלין?

ער האָט אויסגעריסן אַ בלאַט פון זיין נאָטיץ ביכל און ער האָט אויף דעם אָנגעשריבן זיין אַדרעס און ער האָט עס דערלאַנגט דעם געפאַנגענעם.

— אויף דעם דאָזיקן אַדרעס קאָנט איר שיקן דעם אַפּאַראַט — האָט ער געזאָגט — דער דאָזיקער מאַן וואוינט אין געווען איינער פון מיין באַנדע, ער איז מיר געבליבן טריי און אויף אים קאָן אי זיך פאַרלאָזן.

ער האָט אים געוואָלט געבן אויף צו קויפן דעם דאָזיקן אַפּאַראַט, אָבער דער געפאַנגענער האָט עס צוריקגעוויזן.

אַטאַנאַסיאָס האָט פאַרשריבן דעם אַדרעס און נאָמען פון יעדן איינעם פון די געפאַנגענע, אום צו וויסן וואו זיי צו באַזוכן, ווען ער וועט אַמאָל זיין אין דייטשלאַנד.

— איצט וועלן מיר דעם שאַרש פאַרזעצן — האָט דער קאַפּיטאַן געזאָגט פריינטלאַך — מיר מוזן קומען הקנט אויף דעם באַשטימטן פּלאַץ וואו מען וועט מיר בריינגען דאָס אויס לייז געלט.

פיר פון די קרעפטיקסטע באַנדיטן האָבן זיך בײַ די זייט באַוואַפנט אין אויף דער קאַפּיטאַן האָט זיך צוגעגרייט פאַר דעם דאָזיקן וויכטיקן כאַרש.

ווען מען איז פאַרטיק געוואָרן צו גיין האָט זיין בליק פאַרשנד אַרומגעשוועבט אַרום די געפאַנגענע און דאַן איז ער פּלוצלונג פאַרשוואונדן געוואָרן.

קוים איז ער אייניקע שריט אָפּגעגאַנגען האָט ער דערזען מיריאַנאַן לינגרדיק אָנגעשפּאַרט לעבן אַ בוים.

איבער אירע בלאַסע באַקן האָט זיך לאַנגזאַם געקייקלט טרערן נאָך טרערן, די האָט זיך דאָ אַראָבגערן אין דער אייזאַמקייט פון וואַלד, אום צו קאָנען זיך אויסוויינען.

זיין בליק האָט פינסטער גערוט אויף דער שיינער מיידל און זיין געשטאַלט האָט ווי אין דעם הייסטן פיער געריעטערט.

— דו וויינסט מיריאַנאַ? — האָט עס פאַרשטיקט געקלונגען פון זיין מויל און זיינע אויגן האָבן פון מיטלייד גערוט אויף איר בלאַסן געזיכט.

זי האָט אויפגעהויבן אירע פייכטע אויגן און זי האָט בעטנד געקוקט אויף אים.

— אַטאַנאַסיאָס — האָט זי געשטאַמלט — איך ווילט הייגט אַלע געפאַנגענע באַפרייען, נאָר אונז ביידע ניט.

— אַ, הער, וואַרום ווילט איר אונז ניט באַפרייען?

זיין געזיכט האָט זיך פאַרפינסטערט און ער האָט אָפּגעקערט דעם קאָפּ אַן אַ זייט אַזוי ווי ער וואָלט איר יאָמער ניט וועלן הערן.

— אַטאַנאַסיאָס — האָט זי ריי־רענד פאַרגעזעצט, זעענדיק דאָס ער ענטפערט ניט — וואָס האָט איר דער־פון, ווען איר האַלט אונז ביידן געפאַנגען? מיר זיינען דאָך אויף אַ לאַסט, לאָזט אונז פריי אַזוי ווי איר טוט מיט די אַנדערע געפאַנגענע.

— ניין, דו און ער מוזן דאָ בלייבן, איך לאָז אייך ניט פריי, האָט ער אויסגערופן אין ווילדן צאָרן.

מיריאַנאַ האָט האַרצרייסנד געוויינט . . .

אַטאַנאַסיאָס, ווען איר ווילט מיר ניט באַפרייען, דאַן לאָזט אַמווייניקסטן פריי דעם איידעלן יונגן קינסטלער, וועלכער איז אַזוי אומגליקלאַך.

מיט אַ קורצער צייט צוריק האָט ער באַגראָבן זיין הייס געליבטע, יונגע פרוי און דער טרויער הערט נאָך איצט ניט אויף צו זיין אויף אויף זיין איידעלער נשמה.

— האָט אַמווייניקסטנס מיטלייד מיט אים, ער וועט גיין צו גרונד אין אייער געפאַנגענשאַפט.

— ער איז אַ גרויסער, נאַטורבאַ־נאַבטער קינסטלער — האָט די יונגע מיידל צוגעלייגט און אירע אויגן האָבן געשטראַלט, — מען רופט אים: דער אונגאַרישער פידל קינסטלער.

אַטאַנאַסיאָס האָט זיך ווידער אומ־געקערט צו איר און באַמערקנדיק ווי אירע אויגן לייכטן, האָט ער פול מיט האַס געזאָגט:

— וואָס קימערט מיר וואָס די נאַ־ראַנים רופן אים דער פידל קענג, איך וויל ניט אַז דו האַלסט פון אים ריידן.

— ער בלייבט מיין געפאַנגענער, דיין בעטן פאַר אים וועט דיר קיין גוטן ניט ברייגגען, איך וועל אים ניט באַפרייען.

— דו בראָלסט מיר דאַנקבאַר צו זיין וואָס איך האַלט אים דאָ, זאָגסט וואָלסטו דאָך ניט אויסגעהאַלטן ווען דו זאָלסט אים ניט זעען, איז ער ניט דיין געליבטער?

— אַטאַנאַסיאָס! — האָט די יונגע מיידל אויסגעשריען און אַ טונ־קעלע רויטקייט האָט באַפאַרבט איר געזיכט, — קאַרלאָ פעלעטי איז ניט מיין געליבטער.

— דער נאַטור באַגאַבטער קינסט־לער שטייט העכער פון מיר און נאָר אויסמיטלייד האָט ער באַשלאָסן מיך צו באַשיצן, איך באַוואונדער דעם דאָ־זיקן איידעלן מאַן און איך וויל ניט אַז ער זאָ לצוליב מיר שמאַכטן אין גע־פאַנגענשאַפט, האַלט מיך אָבער ניט אים צוריק זיין פרייהייט.

ווי שיין זי איז געווען אין איר ליידנשאַפטלאַכן צאָרן, אירע טונקעלע אויגן האָבן געבלישטשעט און די קליי־נע ווייסע ציין אירע האָבן הערלאַך שיין אויסגעזעען.

זיינע אויגן האָבן גליענד געקוקט אויף איר, זיין יונגענטלאַכעס בלוט אין הייס געפלאָסן דורך זיינע אָדערן און זיין ברוסט האָט זיך געהויבן אין שטורמדיקע אָטעמצינג.

— ניין, ער קאָן די שיינע מיידל ניט אָפּלאָזן פון זיך, ער וועט בעסער שטאַרבן.

ער האָט ניט געגלויבט, דאָס דער דאָזיקער פידלער איז נאָר איר באַשי־צער, ער מוז זיך איבערצייגן און ער וועט דאַרום דעם קינסטלער האַלטן גע־פאַנגען.

— איר ביידע בלייבט דאָ אין מיין געפאַנגענשאַפט, מעג זיך זיין וואָס עס וויל! — האָט ער ענדלאַך גע־זאָגט געפּרעסט.

דעם פידלער וועל איך האַלטן בלויז צוליב דיר, אום דו זאָלסט האָבן גע־זעלשאַפט און פאַר וועמען דיין לייד צו קלאָגן.

— און דו וועסט דיין לעבן לאַנג בלייבן ביי מיר — האָט ער פאַרגע־זעצט און ער האָט טיף אַריינגעקוקט אין אירע אויגן — איך אַליין האָב אַ רעכט אויף דיר, דען דו ביזט מיין ווייב.

מיריאַנאַ האָט מיט אַ ווילדן געשריי צוריקגעשפּרונגען.

— אייער ווייב? ניין, אַטאַנאַסי־אָס, עס איז ניט אמת, איך בין קיינ־מאָל ניט אייער ווייב.

— אַזוי? ווייסטו עס אויף זיכער?

— האָט ער ווילד געלאַכט, חאַ, חאַ, חאַ! איך מוז דיר איצט אַלעס דער־מאָנען.

— ווייסטו, דאָס איך האָב נאָר דיר געוואָלט, מיריאַנאַ, און דיינע על־טערן האָבן מיר ענדלאַך פאַרשפּראָכן, דאָס דו וועסט ווערן מיין פרוי?

— ניין, דאָס קאָן ניט זיין! — האָט דאָס אומגליקלאַכע מיידל גע־שריען בראָכנדיק די הענט.

— מיינע עלטערן האָבן עס נישט געבראַכט צו טאָן, זיי זיין וואָס עס וועט וועלן האָבן דאָס אַלאַנגט צו פראַנציסקאַן און דאָס איך האָב אים מיין וואָרט געגעבן.

ווי געליימט האָט אַטאַנאַסיאָס גע־קוקט אויף איר, דאָן האָבן זיינע אויי־גען ווילד און צאָרנדיק געבלישטשעט.

— שווער מיר ביי אַלעס וואָס דיר איז הייליק, דאָס דו האָסט ניט גע־וואוסט פון דיינע עלטערנס פאַרשפּרע־כען — האָט הייזערק געקלונגען פון זיינע ליפּן.

מיריאַנאַ האָט זיך מיט שרעק אָפּ־געקערט.

פאַרפייניקט איר געליבטן צום טויט פאַר פאַרראַט

פון י. ראָזמאַן

די דאָזיקע געשיכטע האָט פּאַסירט אין 1833 אין פעטערבורג, די געוועזענע הויפּט שטאָט פון רוסלאַנד, וואָס טראָגט איצט דעם נאָמען לענינגראַד. צו יענער צייט האָט אין די דאָמאַלסטדיקע רוסישע קרייזן געקאָכט מיט אַ געוויסער בילד־שיינער פרוי, וועמען מען האָט גערופן "די רויטע קראַכאָוויצע" און וועלכע האָט געשפּילט אַ גוואַלדיקע ראָלע, צווישן דער אריסטאָקראַטישער און מיליטעדישער יוגנט.

"רויטע קראַכאָוויצע" האָט מען זי גערופן דערפאַר, וואָס זי האָט אַלע מאָל געטראָגן קליידער פון אַ רויטן, אָדער האַלב רויטן קאָליר און אירע רויטע אָנצוגן האָבן זי נאָך אַ סך שעד נער געמאַכט. די יוגנט איז אייג־נפאַך משוגע געווען פאַר איר; צענד־ליקער יונגעלייט האָבן זיך איר יעדן טאָג דערקלערט אין ליבע, גרייט גע־ווען צו שטאַרבן פאַר איר און צווי־שען אירע פאַרערער זיינען אויך גע־ווען קינדער פון גראַפן, פירשטן און מולטי מיליאָנערן.

ווער די זעלטן שיינע פרוי איז גע־ווען, פון וואַנען זי איז געקומען, פון וועלכער נאַציאָן זי האָט אָפּגעשטאַמט — דאָס האָט קיינער ניט געוואוסט און מען האָט דאָס קיינמאָל ניט אויס־געפונען. בערעדט פון דעם איז אַלע הויפּט שפּאַרכן פון אייראָפּע, רוסיע, אַזיע, גוט ווי דייטש, פראַנצויזיש, ענגליש, שפּאַניש און איטאַליענישן. אייניקע האָבן באַהויפּטעט אַז זי איז אַ שפּאַניערן, אַנדערע — אַז זי איז אַ פראַנצויזישע אַריסטאָקראַטין, און עס זיינען געווען אויך אַזעלכע, וואָס האָבן געזאָגט, אַז זי איז אַ אַידישע מיידל, ווי די זאַך זאָל ניט זיין האָט זי קיינעם ניט געוואָלט דערציילן ווער זי איז און: זי איז דעריבער פאַרבליבן אַ רעטעניש פאַר אַלע אירע באַקאַנטע.

מיר מאַכן אַלערליי פּאַסטערס צו די סאַמע מעסיקסטע פרייזן — מיר שטעלן צו די "קאַטס" (בילדער), מיר שרייבן פאַר אייך אויס די טעקסטן און אַלע נויטיקע סלאָגאַנס און מיר שטעלן צוזאַמען דעם פּאַסטער לויט יעדער אַר־טיסישער פינקטלאַכקייט. אַלץ וואָס איר דאַרפט טאָן איז צושיקן אונז די פרייזן פון די אַרטיקלען וואָס איר ווילט אַרויסשטעלן אויפ'ן סייל. — און מיר טוען דאָס איבעריקע און מיר שיקן אַרויס די פּאַסטערס

אין 24 שעה

שיקט אונז די קאָפּיע אָדער שרייבט פאַר ווייטערע איינצעלהייטן צו

THE ISRAELITE PRESS

165 Selkirk Ave., East — Winnipeg

סטאָרקיפּערס!

איצט איז די צייט:

סייל פּאַסטערס

צוצוציען די קונים צו אייער סטאָר און פאַרקויפן אייער ווינטער סחורה — שפּעטער וועט שוין זיין צו שפּעט! און דער בעסטער מיטל ווי אַזוי צו פּאָפּולאַריזירן אייער געשעפט און צוציען די קונים איז דורך שיינע אַטראַקטיווע

Robin Hood FLOUR

פרישע, הייסע בולקעלאַך געמאַכט פון די דאָזיקע גוטע מעל זיינען אַ מאַכל אין מויל צו געמען.

גליק און ראַכע

סענסאַציאָנעלער ראָמאַן

פון א. א.

(פאַרזעצונג)

— ווען איר וועט ווידער זעען אייער בערלינער פריינט, דעם באַנקיר, ניט אים איבער אַ האַרצלאַכן גרוס פון מיר, אויב נאָבעלן מאַן איז זעלטן צו טרעפן.

— אויף דעם קוכער פון דער ענגלי־שער געוואַנדשאַפט גרוסט פון מיי־נעטווענ, איך ווייס אים, דאָס זיינע "ביסנסטייקס" זאָלן זיך גוט בראָטן אין קיין איינער פון זיי זאָל ניט פאַר־ברענט ווערן.

— וואָס וועט איר טאָן מיט דאָס געלט וואָס איר וועט באַקומען? — האָט איינער פון די געפאַנגענע גע־פרעגט.

— איך קאָנט דאָך עס נאָר ניט געבראַויכן, איר האָט דאָך ניט די גע־לעגנהייט געלט אויסצוגעבן.

— אַזוי דייטקט איר? — האָט אַטאַנאַסיאָס־געלאַכט — איר מאַכט אַ גרויסן טעות, מיין הער, אַ העלפט מוז איך אָפּגעבן מיינע לייט, פון דער אַנדערער העלפט וואָס איך נעם צו פאַר זיך, מוז איך קויפן נייע וואַפן, פּולווער, לעבנסמיטלען און וויין, אויף דעם גייס שוין אַוועק אַ היבשע סו־מע.

— דאָס וואָס עס וועט איבערבלייבן בען וועל איך באַנוצן פאַר מיין רייזע קיין דייטשלאַנד, דען ווען איך וועל צו אייך קומען וויל איך לעבן אַלס נאָ־בעלער מאַן און איר זאָלט זיין מיינע געסט אויף אַ בעסערן אָרט אַלס דאָ אין טערקיי.

ווען די געפאַנגענע האָבן אים גע־זאָגט אַז עס וועט זיין פאַר זיי אַ־נגענעם אַז ער זאָל זיין זייער נאָסט האָט ער שטאָלץ געשאָקלט מיט זיין קאָפּ.

— ניין, איך וועל ווינשן אַז איר זאָלט זיין מיינע געסט, אום איך זאָל אייך קיינמאָל ניט דאַרפן דאַנקבאַר זיין.

עס איז געווען אַ פרייליכע שטונדע וואָס די געפאַנגענע האָבן איצט פאַר־בראַכט אין דער געזעלשאַפט פון דעם דאָזיקן זאַנדערבאַראַן און אינטערעסאַנ־טען קאַפּיטאַן טאַאַא.

יעדער איינער האָט געזאָגט אַ שפּאַס און די באַנדיטן האָבן זייער פירער נאָך קיינמאָל ניט געזען אין אַזאַ פרייליכער שטימונג ווי איצט.

זיינע טונקעלע אויגן האָבן געפינ־קעלט און ווען ער האָט געלאַכט האָבן זיך צוויי רייען שניי־ווייס אין אַרויסגעזען, ווי שיין ער האָט אויס־געקוקט זייענדיק פרייליך.

איינער פון די געפאַנגענע האָט באַ־מערקט וואָס ער האָט ניט זיין פּאַ־טאָגראַפישן אַפּאַראַט, ער וואָלט גערן געוואָלט אַראָפּנעמען אַ בילד פון דעם קאַפּיטאַן.

— איך וואָלט וועלן האָבן אַזאַ אַפּאַראַט, דאָס וואָלט מיר פאַרשאַפט פאַרגעניגן, קאָנט איר מיר ניט צושי־קען איינעם פון בערלין?

ער האָט אויסגעריסן אַ בלאַט פון זיין נאָטיץ ביכל און ער האָט אויף דעם אָנגעשריבן זיין אַדרעס און ער האָט עס דערלאַנגט דעם געפאַנגע־נעם.

— אויף דעם דאָזיקן אַדרעס קאָנט איר שיקן דעם אַפּאַראַט — האָט ער געזאָגט — דער דאָזיקער מאַן וואוינט אין געווען איינער פון מיין באַנדע, ער איז מיר געבליבן טריי און אויף אים קאָן אי זיך פאַרלאָזן.

ער האָט אים געוואָלט געבן אויף צו קויפן דעם דאָזיקן אַפּאַראַט, אָבער דער געפאַנגענער האָט עס צוריקגע־וויזן.

אַטאַנאַסיאָס האָט פאַרשריבן דעם אַדרעס און נאָמען פון יעדן איינעם פון די געפאַנגענע, אום צו וויסן וואו זיי צו באַזוכן, ווען ער וועט אַמאָל זיין אין דייטשלאַנד.

— איצט וועלן מיר דעם שאַרש פאַרזעצן — האָט דער קאַפּיטאַן גע־זאָגט פריינטלאַך — מיר מוזן קומען הקנט אויף דעם באַשטימטן פּלאַץ וואו מען וועט מיר בריינגען דאָס אויס לייז געלט.

פיר פון די קרעפטיקסטע באַנדיטן האָבן זיך בײַ די זייט באַוואַפנט אין אויף דער קאַפּיטאַן האָט זיך צוגע־גרייט פאַר דעם דאָזיקן וויכטיקן כאַרש.

ווען מען איז פאַרטיק געוואָרן צו גיין האָט זיין בליק פאַרשנד אַרומגע־שוועבט אַרום די געפאַנגענע און דאַן איז ער פּלוצלונג פאַרשוואונדן געוואָר־דען.

קוים איז ער אייניקע שריט אָפּגע־גאַנגען האָט ער דערזען מיריאַנאַן לינגרדיק אָנגעשפּאַרט לעבן אַ בוים.

איבער אירע בלאַסע באַקן האָט זיך לאַנגזאַם געקייקלט טרערן נאָך טרערן, די האָט זיך דאָ אַראָבגערן אין דער אייזאַמקייט פון וואַלד, אום צו קאָנען זיך אויסוויינען.

זיין בליק האָט פינסטער גערוט אויף דער שיינער מיידל און זיין גע־שטאַלט האָט ווי אין דעם הייסטן פי־ער געריעטערט.

— דו וויינסט מיריאַנאַ? — האָט עס פאַרשטיקט געקלונגען פון זיין מויל און זיינע אויגן האָבן פון מיטלייד גערוט אויף איר בלאַסן גע־זיכט.

— אַטאַנאַסיאָס — האָט זי גע־שטאַמלט — איך ווילט הייגט אַלע געפאַנגענע באַפרייען, נאָר אונז ביי־דע ניט.

— אַ, הער, וואַרום ווילט איר אונז ניט באַפרייען?

זיין געזיכט האָט זיך פאַרפינסטערט און ער האָט אָפּגעקערט דעם קאָפּ אַן אַ זייט אַזוי ווי ער וואָלט איר יאָמער ניט וועלן הערן.

— אַטאַנאַסיאָס — האָט זי ריי־רענד פאַרגעזעצט, זעענדיק דאָס ער ענטפערט ניט — וואָס האָט איר דער־פון, ווען איר האַלט אונז ביידן גע־פאַנגען? מיר זיינען דאָך אויף אַ לאַסט, לאָזט אונז פריי אַזוי ווי איר טוט מיט די אַנדערע געפאַנגענע.

— ניין, דו און ער מוזן דאָ בלייבן, איך לאָז אייך ניט פריי, האָט ער אויסגערופן אין ווילדן צאָרן.

מיריאַנאַ האָט האַרצרייסנד גע־וויינט . . .

אַטאַנאַסיאָס, ווען איר ווילט מיר ניט באַפרייען, דאַן לאָזט אַמווייניקסטן פריי דעם איידעלן יונגן קינסטלער, וועלכער איז אַזוי אומגליקלאַך.

מיט אַ קורצער צייט צוריק האָט ער באַגראָבן זיין הייס געליבטע, יונ־גע פרוי און דער טרויער הערט נאָך איצט ניט אויף צו זיין אויף אויף זיין איידעלער נשמה.

— האָט אַמווייניקסטנס מיטלייד מיט אים, ער וועט גיין צו גרונד אין אייער געפאַנגענשאַפט.

— ער איז אַ גרויסער, נאַטורבאַ־נאַבטער קינסטלער — האָט די יונגע מיידל צוגעלייגט און אירע אויגן האָבן געשטראַלט, — מען רופט אים: דער אונגאַרישער פידל קינסטלער.

אַטאַנאַסיאָס האָט זיך ווידער אומ־געקערט צו איר און באַמערקנדיק ווי אירע אויגן לייכטן, האָט ער פול מיט האַס געזאָגט:

— וואָס קימערט מיר וואָס די נאַ־ראַנים רופן אים דער פידל קענג, איך וויל ניט אַז דו האַלסט פון אים ריידן.

— ער בלייבט מיין געפאַנגענער, דיין בעטן פאַר אים וועט דיר קיין גוטן ניט ברייגגען, איך וועל אים ניט באַפרייען.

— דו בראָלסט מיר דאַנקבאַר צו זיין וואָס איך האַלט אים דאָ, זאָגסט וואָלסטו דאָך ניט אויסגעהאַלטן ווען דו זאָלסט אים ניט זעען, איז ער ניט דיין געליבטער?

— אַטאַנאַסיאָס! — האָט די יונגע מיידל אויסגעשריען און אַ טונ־קעלע רויטקייט האָט באַפאַרבט איר געזיכט, — קאַרלאָ פעלעטי איז ניט מיין געליבטער.

— דער נאַטור באַגאַבטער קינסט־לער שטייט העכער פון מיר און נאָר אויסמיטלייד האָט ער באַשלאָסן מיך צו באַשיצן, איך באַוואונדער דעם דאָ־זיקן איידעלן מאַן און איך וויל ניט אַז ער זאָ לצוליב מיר שמאַכטן אין גע־פאַנגענשאַפט, האַלט מיך אָבער ניט אים צוריק זיין פרייהייט.

ווי שיין זי איז געווען אין איר ליידנשאַפטלאַכן צאָרן, אירע טונקעלע אויגן האָבן געבלישטשעט און די קליי־נע ווייסע ציין אירע האָבן הערלאַך שיין אויסגעזעען.

זיינע אויגן האָבן גליענד געקוקט אויף איר, זיין יונגענטלאַכעס בלוט אין הייס געפלאָסן דורך זיינע אָדערן

געמאַכט אין קאַנאַדע

א דזשאָב מיט וועלכן ער קאָן שטאָלצירן!

פאַרגלייכט דעם רעקאָרד אויב איר קאָנט — פערציק יאָר אָן אַ קראַך! און באַן אַמי רייניקט באַד טאַכס שפּרודלדיק ריין — באַזייטיקט שנעל יענעם מיאוסן, זייפיקן צייכן פון די הויכע וואַסער, און עס לאָזט קיינמאָל ניט איבער קיין אומרייניקייט אויף דעם דעק פון אייער באַד כאַב.

אוועק מיט די גראָבע, שלעכטע קלענזערס. זיי לאָזן איבער סקרעטשעס וועלכע כאַפּן אויף און האַלטן שמוץ — און מאַכן אייער באַד טאַב שווערער צו רייניקן יערן נאָכפאָלגנדיקן מאָל. נוצט סקרעטשלאָזן באַן אַמי — פּאָוודער אָדער קעק. עס איז שניי־ווייס און איז אַבסאָלוט געזונטלאָז. פאַרקויפט אין אַלע גראָסערי סטאָרס.

Bon Ami

"האָט נאָך ניט אַ קראַך געטאָן"

CAKE & POWDER

די פאַרבאַטענע ליבע

א העכסט שפּאַנענדער ראָמאַן פון אידישן פאַסיליען לעבן אין אַמעריקע

פון א. ר.

(פאָרזעצונג)

און מאָרגן : וועגן דייוו'ן האָט זי יא געטראָכט. אָט די פראַגן וועלכע מאַריס האָט איר געשטעלט און פאַר וועלכע זי האָט זיך אויף אים אויסגעשריען, האָבן ביי איר דוקא יא איבערגעלאָזט א רושם. וואָס איז טאַקע מיט דייוו'ן ? דאָס לערנען האָט שוין אויפגעהערט א פאַר וואָכן, איז וואָס שע אי זער גלייך אהיים ניט געקומען ? וואָס אזוינס האַלט אים צו דאָרט און דער גרויסער שטאָט. איצט איז איר געוואָרן אויפפאַלנד. די פריילאַכקייט וואָס האָט געשמעקט פון זיינע העצטע בריוו.

די לעצטע בריוו זיינען געווען קורץ. ער האָט געשריבן אז ער פאַרבריינגט זייער גוט אין שטאָט, אז דאָס לעבן איז אזוי שיין, אזוי פריילאַך...

זאָל ער טאַקע האָבן זיך מיט איר מעגן פאַרבונדן ?

דייוו'ן איז שוין אַלט אפילו פיר און צוואַנציק יאָר... ער איז שוין א דער וואַסענער מענש. ווער ווייסט וואָס מיט אים האָט פאַסירט ? די מיידלאַך הייַנטיקע זיינען זיינע כיטרע, זיינען געשיקט און אויסגעלאַסן. זיי יאָגן זיך דעל — איז ווילכן ער פלעגט אפט

שפּאַרט 25 פּראָצענט אויף אייער ברויט!

מיר גיבן אַרויס אויף

$20,000 טיקעטס צו ריטייל קאָסטאָמערס

און מיר פאַרקויפן, דעלעוועריט צו אייער הויז, צו

4 סענט א ברויט

קויפט אייערע טיקעטס איצט פון דער וואַרקינגמענס בעקערי

אונזער ברויט איז אַלעמען באַוואוסט פאַר דעם בעסטן אין וויניפּעג. מיר האָבן אַלערליי ברויטן ווי: ראַי, קאַרעוע, קיטשל ברויט, פרעצעטס, פיגאַס ברויט, טעראַטשע ברויט, וויטשע ברויטן, אַלע וואַרטן און אַנדערע

מיר באַקן אויך אַלערליי ראָלס און בייגל

איך פאַרזיכער אייך פולשטענדיקע צופרידנהייט אין אונזער ברויט

ווי אויך מיט נוטער באַדינונג.

ספּעציעלע פּרייזן פאַר קאַנטרי סטאָרקיפּערס

מיט פּרייזלאַכן גרוס. ס. ראַכטין, פּרעזידענט פון דער

Working Men's Bakery Ltd.

312 STELLA AVE. PHONE 52 910

א בילד פון א מאַן לייענענדיק די וואָנט-עדם

עס קאָן זיין, אז ער זוכט ערגעץ א פּלאַץ צו באַזעצן זיך, ער זוכט אפשר א שטעלע, אָדער אפשר וויל ער קויפן א דאַרף, א געגנוצטע קאַר, און אפשר וויל ער גאָר פאַרבייטן זיינעם א לאָט אויף א פּלעיער פּיאַנאָ, אָבער ער איז פאַראינטערעסירט צו געפינען וואָס ער וויל אין די קאָלומס פון "דאָס אידישע וואָרט". עס זיינען דאָ א סך הונדערטער מענשן ווי ער וועלכע לייענען די קלאַסיפיצירטע אַנאָנסן אין "דאָס אידישע וואָרט", און דערפאַר באַצאָלט זיך צו אַדווערטייזן אין "דאָס אידישע וואָרט".

טעלעפאָנירט 52 213 און אַזוי וועט קומען די בעסטע באַהאַנדלונג און רעזולטאַטן אין

אידישע וואָרט

165 סעלקירק עוועניו — וויניפּעג, מאַנ.

"קלאַסיפייד סעקשאָן" Classified Section

ספּעציעלע פּריזן פאַר אַדווערטייזינג אין דער קלאַסיפיצירטער אָפּטיילונג:

איין פאַל, 5ס.	פאַר אַנייט ליין	3 מאָנאַט,	$2.15 אַנייט ליין
פאַר א וואָך,	20ס. " "	6 מאָנאַט,	$4.00 " "
פאַר א מאָנאַט,	75ס. " "	פאַר 1 יאָר,	$7.50 " "

:-: צו פאַרקויפן :-: FOR SALE

5 רום מאָליד בריק פּולי מאָדערן הויז, אין קאַטעדראַל עוועניו, מיט א 50 פוס לאָט, ניט ווייט פון מיין סט. פּריז $2.000. איינער פון די גרעסטע סעגעפס וואָס מען קאָן זעלטן וועגן קריגן.

מוזט צו פאַרלענטן אין דיי בעסטע בלאַקס. דערוצירט דענט.

געלט צו לייען אויף בויליקן אינטערעסט.

אינשורענס פאַר אַלערליי צוועקן.

Sheps Agencies Ltd.

804 מיין סטריט
טעלעפאָנס 761 55 און 58 807

סטאָר צו פאַרקויפן אין שטאָט

א גוט ביינענדע גראָסערי און מעטס מאַרקעט סטאָר אין סאַוט ווינניפּעג, 15—16 הונדערט דאָלאַר א מאָנאַט אומזאָנ. מען קאָן עס איבערנעמען מיט $2.000 קעש. איינגענומער האָט אנדער נאָקעט עס קאָפּיי. אין א מאָנאַט. דער ביזנעס וואָס פאַרנעמט זיין צייט. איר אליין.

אבער דעם "עט קאָפּיי" דערט צו זיך אכטונג מיט קייט. ווער סיידן וויל, באַהאַלטן אונטער דעם נאָמען "קאָפּיי". — אַזוי אויסלענדיש "עט קאָפּיי" ווייל מע האָט מען געקאָנט האָבן עס דאָ אין דער אַמעריקע. אין דער הויל און נאָקעט פאַר אַלע מענטשן וואָס קאָנען עס קאָפּיי. אין דער אַלטער אַרט א לאַנד אין אַמעריקע. מיט איר אליין.

אבער דעם "עט קאָפּיי" דערט צו זיך אכטונג מיט קייט. ווער סיידן וויל, באַהאַלטן אונטער דעם נאָמען "קאָפּיי". ?" — אַזוי אויסלענדיש "עט קאָפּיי" ווייל עס איז דאָ אין דער אַמעריקע. אין דער אַלטער אַרט א לאַנד. אין דער אַלטער אַרט א לאַנד. אין דער אַלטער אַרט א לאַנד